

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, κεφ. λα.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΔΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καὶ ῥο πολύφωνοι αἰ πῖμωλησιν ἀκουὰς
ἢ φόβοι εὐχασίων, ἢ χάρις εὐξασίων,
ῥο, χερσὶς ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλυθί, καὶ ἀψυδοῖ νεῦσαν ἰποχεσίη,
Ἦδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτρη
ζῶειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πηρὸς, ἄπαυς, ἢ φέγγοι ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέας
εὐξασίη, δοιῆς ἔμμορσιν εὐτυχίης.
Τίχθε γὰρ εὐθύς ἀελπία μετ' ὅ πολὺ, καὶ τριπύθητην
αὐτήμαρ γλυκερὸν φέγγοι ἐσείδε φάγος.
Ἀρτεμις ἀμφοτέροισιν ἰπώκητο, ἢ τε λοχίης
μαῖα, καὶ ἄγγων φωσφόροι ἢ σελάων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἀδρήστειά τε δῖα καὶ ἰχναίη σε φυλάασοι
παρθένοι, ἢ πολλοὺς ψδουασμὴ νέμεσις.
Δείδιχα ῥόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἢ δὲ σὰ κοῦρε
Διώεα, θεασεσίης καὶ μύθοι ἰωορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆλην Ἰπίφρονα. πιάδε τέκνα,
Δεῦσε, πέλειν μακάρων παρθέμεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέαστον.

ῥο βασιλεῦ, πᾶ μὲν ἐσθλά καὶ εὐχομείεις ἔανδρα
κ.π.ε. Αμμι.